

24 september 2020

Belastingplan 2021

Op Prinsjesdag is het pakket Belastingplan 2021 ingediend bij de Tweede Kamer. Prinsjesdag stond vanzelfsprekend vrijwel geheel in het teken van de coronacrisis. Een aantal fiscale maatregelen, die vanwege de urgentie in een beleidsbesluit zijn opgenomen, worden nu wettelijk geregeld. Voorbeelden zijn de fiscale vrijstellingen voor de Tegemoetkoming Ondernemers Getroffen Sectoren COVID-19 (TOGS), de zorgbonus voor zorgpersoneel, de Tijdelijke overbruggingsregeling voor flexibele arbeidskrachten (TOFA) en de fiscale coronareserve.

De afbouw van de zelfstandigenaftrek wordt versneld. De zelfstandigenaftrek wordt tot en met 2027 verlaagd met € 360 per jaar. De zelfstandigenaftrek bedraagt in 2021 € 6.670. Hiertegenover staat een verhoging van de arbeidskorting in 2021 met € 179. Ook daalt het tarief van de eerste schijf van de IB ten opzichte van 2020 met 0,25%. Het hoge Vpb-tarief blijft in 2021 staan op 25%. Het lage Vpb-tarief wordt verminderd van 16,5% naar 15%. De eerste tariefschijf wordt in 2021 verlengd naar € 245.000.

Het Belastingpakket voor 2021 bestaat uit de volgende acht wetsvoorstellen:

1. Belastingplan 2021
2. Overige Fiscale Maatregelen 2021
3. Aanpassing box 3
4. Differentiatie overdrachtsbelasting
5. Wet verbetering uitvoerbaarheid toeslagen
6. Wetvoorstel CO2-heffing industrie
7. Wetsvoorstel ODE-tarieven 2021 en 2022
8. Wet eenmalige huurverlaging huurders met lager inkomen

Op Prinsjesdag is ook een wetsvoorstel ingediend dat niet tot het Belastingpakket 2021 behoort, maar ook per 1 januari 2021 in werking treedt: het wetsvoorstel Wet beperking liquidatie- en stakingsverliesregeling.

U leest alles over de negen wetsvoorstellen in deze special van BelastingBelangen.

Met vriendelijke groet,

Steven Oomens

hoofdredacteur

1. WETSVOORSTEL BELASTINGPLAN 2021

In het Belastingplan 2021 (Kamerstuk 35572) staan maatregelen die tenzij anders aangegeven, op 1 januari 2021 ingaan. Aan het Belastingplan 2021 ontleen wij het volgende:

1. Verhoging ouderenkorting

Het maximumbedrag van de ouderenkorting van € 1.622 wordt verhoogd met € 55 tot € 1.677.

2. Tarief eerste schijf inkomstenbelasting

Het tarief in de eerste schijf van de inkomstenbelasting wordt verlaagd (-0,13%) als compensatie voor het verlagen van de zelfstandigenaftrek (zie punt 4). Tegelijkertijd wordt het tarief verhoogd als compensatie voor lagere zorgpremies (+0,06%) en dekking voor het verhogen van het kindgebonden budget en de ouderenkorting (+0,07%). In 2021 vallen de tariefsaanpassingen daardoor tegen elkaar weg. Het tarief wordt in 2022 verlaagd met 0,03%-punt en in 2023 en 2024 met 0,02%-punt.

3. Verlaging inkomensafhankelijke combinatiekorting

De inkomensafhankelijke combinatiekorting (IACK) wordt verlaagd met € 113, om vervolgens in 2022 weer te worden verhoogd met € 77. Deze maatregel is nodig ter dekking van een budgettaire derving naar aanleiding van een arrest van de Hoge Raad van 13 maart 2020 over de IACK voor co-ouders.

4. Afbouw zelfstandigenaftrek versneld; arbeidskorting verhoogd

De afbouw van de zelfstandigenaftrek uit het Belastingplan 2020 wordt versneld. Vanaf 1 januari 2021 wordt de zelfstandigenaftrek van nu € 7.030 tot en met 2027 verlaagd met € 360 per jaar (in plaats van met € 250 per jaar) en per 1 januari 2028 met € 390 (in plaats van met € 280), en in de jaren daarna met € 110 tot uiteindelijk € 3.240 in 2036. De zelfstandigenaftrek bedraagt hierdoor in 2021 € 6.670. Hiertegenover staat een verhoging van de arbeidskorting in 2021 met € 179.

5. Vrijstelling voor de TOGS en de Subsidie vaste lasten (COVID-19)

Op basis van de Tegemoetkoming Ondernemers Getroffen Sectoren COVID-19 (TOGS) kon een gedupeerde onderneming onder voorwaarden aanspraak maken op een tegemoetkoming in de schade die is geleden door de maatregelen ter bestrijding van het coronavirus. In verband met de duur van de coronamaatregelen is deze regeling opgevolgd door de Regeling subsidie financiering vaste lasten MKB COVID-19 (Subsidie vaste lasten). Deze regeling biedt gedupeerde ondernemingen onder voorwaarden een tegemoetkoming voor hun vaste lasten voor een periode van vier maanden. Vooruitlopend op wetgeving is in een beleidsbesluit geregeld dat deze vergoedingen niet tot de winst behoren, zodat heffing van inkomsten- of vennootschapsbelasting hierover wordt voorkomen. De vrijstelling wordt nu met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020 gecodificeerd. De tegemoetkoming en de subsidie kunnen in de aangifte IB worden opgenomen in de rubriek "Overige buitengewone baten" en in de aangifte Vpb in de rubriek "Overige vrijgestelde winstbestanddelen". Op die manier wordt geen IB (box 1) of Vpb geheven over de tegemoetkoming en de subsidie. Eventuele terugbetalingen van de tegemoetkoming en de subsidie zijn ook niet aftrekbaar.

6. Bonus zorgprofessionals COVID-19 voor niet-werknemers

Met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020 wordt de vanaf die datum toegepaste fiscale behandeling gecodificeerd van de bonus die wordt toegekend op basis van de Subsidieregeling bonus zorgprofessionals COVID-19. Deze regeling is bedoeld om zorgprofessionals die in hun werk direct of indirect de gevolgen van de uitbraak van het coronavirus hebben ondervonden een bonus te geven van € 1.000 netto, zonder gevolgen voor de heffing van inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen en zonder dat deze bonus gaat behoren tot het inkomen dat relevant is voor inkomensafhankelijke regelingen zoals toeslagen. Bij werknemers is dit al mogelijk via de werkgever, zonder aanpassing van de wet. De werkgever wijst de bonussen aan als eindheffingsbestanddeel en brengt deze bonussen onder in de vrije ruimte van de werkkostenregeling (WKR). Bij de subsidie die deze werkgevers ontvangen vanuit het Rijk wordt rekening gehouden met een eventueel bedrag aan afgedragen of af te dragen eindheffing. Voor niet-werknemers, waaronder zelfstandigen en extern ingehuurd schoonmaakpersoneel, is gekozen voor een vergelijkbare fiscale behandeling. De bonussen van niet-werknemers kunnen ook als eindheffingsbestanddeel in aanmerking worden genomen. Het vaststellen van het belastbare inkomen of de

belastbare winst van de niet in dienst zijnde zorgprofessional vindt met overeenkomstige toepassing van de eindheffingsregeling plaats. Het eindheffingsstarief over de bonussen voor niet-werknemers is 75%. Zorginstellingen kunnen voor de zorgprofessionals die naar hun mening in aanmerking komen voor de bonus een aanvraag indienen bij de minister van VWS. De bonus, inclusief compensatie voor de verschuldigde eindheffing, voor niet-werknemers wordt onder de voorwaarde dat hierover eindheffing wordt afgedragen, uitbetaald aan de zorginstellingen. De zorginstelling geeft de verschuldigde eindheffing aan met de aangifte over het loontijdvak waarin de bonus aan de zorgprofessional werd uitbetaald.

7. Tijdelijke overbruggingsregeling voor flexibele arbeidskrachten (COVID-19)

Met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020 wordt de vanaf die datum toegepaste fiscale behandeling van de Tijdelijke overbruggingsregeling voor flexibele arbeidskrachten (TOFA) gecodificeerd. De TOFA bood een tegemoetkoming als bijdrage in de kosten voor het levensonderhoud. De tegemoetkoming bedroeg € 550 bruto per maand en werd door het UWV verstrekt over de maanden maart, april en mei 2020. De tegemoetkoming is onderdeel van het verzamelinkomen en kan daarom gevolgen hebben voor de hoogte van de inkomensafhankelijke toeslagen, zoals de zorgtoeslag, de kinderopvangtoeslag en de huurtoeslag. De tegemoetkoming wordt behandeld als loon uit vroegere dienstbetrekking, het UWV wordt aangewezen als inhoudingsplichtige en die past daarbij in beginsel standaard de loonheffingskorting toe.

8. Lagere bijtelling voor elektrische auto met zonnepanelen

Voor een zonnecelauto bedraagt de korting op de bijtelling 10% van de cataloguswaarde. Het maximumbedrag van de korting van € 4.000 dat geldt voor een reguliere elektrische auto is niet van toepassing. Zonnecelauto's zijn elektrische auto's die zijn voorzien van geïntegreerde zonnepanelen waarbij de voor de aandrijving benodigde energie wordt opgeslagen in een accupakket dat geen lood bevat en de zonnepanelen hebben een gezamenlijk vermogen van ten minste 1 kilowattpiek.

9. Verruiming gerichte vrijstelling scholingskosten

De gerichte vrijstelling voor scholingskosten in de Wet LB gaat ook gelden voor vergoedingen en verstrekkingen ten behoeve van scholing die voortvloeien uit vroegere arbeid. De verruiming ziet op vergoedingen en verstrekkingen ten aanzien van het volgen van een opleiding of studie met het oog op het verwerven van inkomen en niet op vergoedingen en verstrekkingen voor onderhoud en verbetering van kennis en vaardigheden van de dienstbetrekking. De opleiding of studie moet gevolgd worden voor een toekomstig beroep. Hiermee vallen vergoedingen en verstrekkingen aan werknemers van wie afscheid is of wordt genomen ook onder de reikwijdte van de gerichte vrijstelling voor een opleiding of studie, voor zover dat niet al mogelijk is. Dit geldt daarmee onder meer voor vergoedingen van scholingskosten die werkgevers willen geven als onderdeel van een sociaal plan en voor nog niet tijdens de dienstbetrekking opgenomen scholingsbudgetten.

10. Tijdelijke verruiming vrije ruimte WKR (COVID-19)

In het Besluit noodmaatregelen coronacrisis is goedgekeurd dat voor het jaar 2020 wordt uitgegaan van een vrije ruimte in de WKR die voor de eerste € 400.000 van de fiscale loonsom 3% van dat deel van die fiscale loonsom bedraagt. Deze goedkeuring wordt met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020 gecodificeerd.

11. Beperking vrije ruimte WKR bij loonsom vanaf € 400.000

Het percentage van 1,2% in de tweede schijf van de vrije ruimte in de WKR (het percentage dat geldt voor het restant van de fiscale loonsom vanaf € 400.000) wordt verlaagd naar 1,18%. Deze verlaging is - anders dan de verruiming voor de eerste € 400.000 - geen tijdelijke maatregel.

12. Fiscale coronareserve (COVID-19)

De fiscale coronareserve wordt gecodificeerd. Bij het bepalen van de in het jaar 2019 genoten winst kan een fiscale coronareserve worden gevormd voor het gehele of gedeeltelijke zogenoemde "coronagerelateerde verlies" dat zich naar verwachting in het jaar 2020 voordoet. Het "coronagerelateerde verlies" betreft het verlies voor zover dat verband houdt met de gevolgen van de coronacrisis. De fiscale coronareserve mag niet groter zijn dan de winst van het jaar 2019 die zou zijn behaald zonder de vorming van een fiscale coronareserve. De fiscale coronareserve wordt in het jaar volgend op het jaar waarin deze reserve is gevormd, volledig in de winst opgenomen. In het Besluit noodmaatregelen coronacrisis zijn de voorwaarden

waaronder fiscale coronareserve kan worden gevormd, al uitgewerkt. De fiscale coronareserve treedt in werking met terugwerkende kracht tot en met het begin van het laatste boekjaar van de belastingplichtige dat eindigt in de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 maart 2020. Dit hangt samen met het feit dat ook belastingplichtigen die een gebroken boekjaar hanteren, een fiscale coronareserve moeten kunnen vormen in het laatste boekjaar dat eindigt in de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 maart 2020.

13. Voorkomen vrijstelling door aanpassing renteaftrekbeperking artikel 10a Wet Vpb

In de praktijk wordt gesignaleerd dat de renteaftrekbeperking van artikel 10a Wet Vpb, die beoogt binnen concernverband grondslaguitholling door renteaftrek tegen te gaan, in toenemende mate effectief leidt tot een vrijstelling van negatieve rente en valutawinsten op grondslageroderende schulden. De renteaftrekbeperking wordt aangepast zodat deze niet langer tot een ongewenste vrijstelling kan leiden. Op grond van de renteaftrekbeperking worden bij het bepalen van de winst onder voorwaarden de renten op schulden aan een verbonden lichaam of verbonden natuurlijk persoon die verband houden met een aantal nader omschreven rechtshandelingen (kwalificerende schulden) van aftrek uitgesloten. De aanpassing bewerkstelligt dat per kwalificerende schuld de renteaftrekbeperking per saldo niet langer kan leiden tot een lagere winst. Om te voorkomen dat de aftrekbeperking per kwalificerende schuld kan leiden tot een lagere winst moet voortaan per schuld worden bepaald of het bedrag aan negatieve rente of valutawinst het bedrag aan positieve rente, valutaverlies of kosten overschrijdt. Voor zover dit het geval is, wordt dit saldo niet langer op grond van deze aftrekbeperking buiten aanmerking gelaten bij het bepalen van de winst. Binnen het jaar blijft saldering van renten (kosten en valutaresultaten daaronder begrepen) per kwalificerende schuld mogelijk, maar de aftrekbeperking kan er niet langer toe leiden dat per kwalificerende schuld per saldo sprake is van een vrijstelling van negatieve rente of valutawinst.

14. Aanpassing tarieftabel Vpb

- Het hoge Vpb-tarief blijft 25%. Het lage Vpb-tarief wordt verminderd van 16,5% naar 15%.
- De eerste tariefschijf wordt verlengd naar € 245.000 in 2021 en naar € 395.000 in 2022.

15. Verhoging effectief tarief innovatiebox naar 9%

Het effectieve tarief van de innovatiebox wordt verhoogd van 7% naar 9%. Het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001 wordt naar aanleiding hiervan aangepast, zodat bij de verrekening van buitenlandse belasting op royalty's wordt aangesloten bij het nieuwe effectieve tarief

16. Aanpassing minimumkapitaalregel en verhoging bankenbelasting

- Als gevolg van een arrest van de Hoge Raad van 15 mei 2020 wordt de minimumkapitaalregel voor banken en verzekeraars aangepast. De maatregel beperkt de aftrek van verschuldigde rente voor zover het eigen vermogen minder bedraagt dan 8% van het balanstotaal. Volgens de Hoge Raad kwalificeert aanvullend tier 1-kapitaal (AT1-kapitaal) als schuld, waardoor de vergoeding over AT1-kapitaal aftrekbaar is. Daarom wordt voortaan bij de berekening van de leverage ratio van banken en de eigenvermogenratio van verzekeraars voor de toepassing van de minimumkapitaalregel AT1-kapitaal niet langer aangemerkt als kapitaal. Verder wordt het percentage van de minimumkapitaalregel verhoogd van 8% naar 9%.
- De bankenbelasting wordt tijdelijk verhoogd. Het tarief over het deel van het belastbare bedrag dat betrekking heeft op kortlopende schuld wordt verhoogd van 0,044% naar 0,066% en het tarief over het deel van het belastbare bedrag dat op langlopende schuld betrekking heeft wordt verhoogd van 0,022% naar 0,033%. Deze tijdelijke verhoging wordt met ingang van 1 januari 2022 weer ongedaan gemaakt.

17. Wijzigingen in Wet BPM

- Het belastbaar feit voor de BPM wordt vervroegd van de tenaamstelling in het kentekenregister naar de inschrijving in het kentekenregister. In dat kader wordt ook het afschrijvingspercentage van een gebruikt motorrijtuig bepaald op basis van de toestand van het gebruikte motorrijtuig op het moment van het onderzoek naar de identiteit van het motorrijtuig door de Dienst Wegverkeer (RDW) voor de inschrijving. De inwerkingtreding is geregeld bij koninklijk besluit omdat hiervoor enkele technische aanpassingen in de systemen van de Belastingdienst en de RDW noodzakelijk zijn. Het streven is inwerkingtreding met ingang van 1 juli 2021, met mogelijk een uitloop naar 1 januari 2022.

- Bij de ombouw van een motorrijtuig tot een personenauto, een motorrijwiel of een bestelauto is niet langer de registratie hiervan het belastbare feit, maar de wijziging van het gegeven in het kentekenregister.
- De CO₂-schijfgrenzen worden verlaagd met 4,2%.
- De tarieven, de belastingbedragen per gr/km CO₂-uitstoot, met uitzondering van de vaste voet worden eerst geïndexeerd met de tabelcorrectiefactor voor 2021 (1,016) en vervolgens verhoogd met 4,38% om de belastinggrondslag aan te laten sluiten aan de (verwachte) technologische ontwikkelingen.
- De CO₂-grens voor de dieseltoeslag wordt aangescherpt van 80 gr/km naar 77 gr/km en het tarief voor de dieseltoeslag wordt verhoogd van € 78,82 naar € 83,59.

18. Postcoderoosregeling vervangen door subsidieregeling

- De Regeling verlaagd tarief in de energiebelasting (Postcoderoosregeling) wordt vervangen door een subsidieregeling. Vanaf 2021 kunnen coöperaties en verenigingen van eigenaars subsidie aanvragen voor een zonne-energieproject of een kleinschalig windenergieproject. De coöperatie of vereniging van eigenaars verdeelt vervolgens de subsidie onder de leden. Ook in de subsidieregeling wordt het postcodegebied gebruikt om het lokale karakter te waarborgen. Deelnemers aan een project moeten lid zijn van de betreffende coöperatie of vereniging van eigenaars en bij aanvang wonen in hetzelfde postcodegebied als waar de elektriciteitsaansluiting van de productie-installatie zich bevindt.
- Aan leden van coöperaties die al beschikken over een aanwijzing en aan leden van coöperaties die in 2020 een verzoek hebben gedaan tot aanwijzing waarop de inspecteur in 2020 of daarna beslist tot aanwijzing, wordt investeringszekerheid geboden door voor de op 31 december 2020 bestaande leden van aangewezen coöperaties die deelnemen aan de postcoderoosregeling het verlaagde energiebelastingtarief van toepassing te laten blijven gedurende 15 jaren na het tijdstip waarop zijn coöperatie werd aangewezen door de Belastingdienst.

19. Verlenging verlaagd tarief openbare laadpalen

Het verlaagde tarief in de energiebelasting voor elektriciteit geleverd aan openbare laadpalen wordt verlengd tot en met 2022. Ook geldt dat voor elektriciteit die wordt geleverd aan een oplaadinstallatie voor elektrische voertuigen die beschikt over een zelfstandige aansluiting tot en met 2022 geen tarief wordt vastgesteld voor de ODE (opslag duurzame energie).

20. Verlaagd tarief energiebelasting voor walstroominstallaties

Voor leveringen van elektriciteit aan een walstroominstallatie die aan de voorwaarden voldoet, gaat voor de energiebelasting een verlaagd tarief van € 0,0005 per kWh gelden en wordt voor de ODE geen tarief vastgesteld. Walstroom is elektriciteit afkomstig van het distributienet aan land die wordt geleverd aan schepen die zijn afgemeerd. Het verlaagde tarief in de energiebelasting en de regeling in de ODE gelden alleen voor walstroominstallaties die geheel of nagenoeg geheel bestemd zijn voor schepen, niet zijnde particuliere pleziervaartuigen. De walstroominstallatie, waarbij het verlaagde tarief kan worden toegepast, moet beschikken over een zelfstandige aansluiting.

2. WETSVORSTEL OVERIGE FISCALE MAATREGELEN 2021

In het wetsvoorstel Overige Fiscale Maatregelen 2021 (Kamerstuk 35573) staan maatregelen die geen of nauwelijks gevolgen hebben voor het budgettaire- en koopkrachtbeeld voor 2021, maar die wel per 1 januari 2021 in werking treden. Dit wetsvoorstel bevat het volgende:

1. Aanpassen overgangsrecht levensloopregeling

In artikel 39d Wet LB is overgangsrecht opgenomen met betrekking tot de levensloopregeling, die tot en met 31 december 2011 was opgenomen in artikel 19g Wet LB. Eind 2021 vindt op grond daarvan een afrekening plaats over de op dat moment nog bestaande levensloopaanspraken. Er worden nu enkele aanpassingen in het overgangsrecht voorgesteld om een goede afwikkeling van de levensloopregeling mogelijk te maken. In de eerste plaats wordt de relevante datum op 1 november 2021 gesteld. In de tweede plaats treedt met het oog op het fictieve genietingsmoment in alle gevallen de instelling die de regeling uitvoert op als inhoudingsplichtige. Tot slot wordt de standaardloonheffingskorting niet toegepast en is geen inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet verschuldigd.

2. Verduidelijken berekeningswijze kleinschaligheidsinvesteringsaftrek

De berekeningswijze van de kleinschaligheidsinvesteringsaftrek (KIA) in de inkomstenbelasting voor belastingplichtigen die deel uitmaken van een samenwerkingsverband wordt gewijzigd. In artikel 3.41, lid 1, Wet IB 2001 wordt expliciet tot uitdrukking gebracht dat voor het bepalen van de hoogte van de KIA het investeringsbedrag per onderneming van de belastingplichtige relevant is. Dit is van belang voor de situatie waarin een belastingplichtige meer dan één onderneming drijft, waarbij deze ondernemingen al dan niet deel kunnen uitmaken van een samenwerkingsverband met andere belastingplichtigen. De nieuwe berekeningswijze komt, op twee onderdelen na, overeen met die van de Hoge Raad in zijn arresten van 25 mei 2019 en 1 mei 2020. Voortaan heeft de belastingplichtige die een onderneming drijft die deel uitmaakt van een samenwerkingsverband, recht op het naar evenredigheid van het aan hem toe te rekenen investeringsbedrag berekende bedrag van de KIA dat hoort bij het totaal van de investeringen van alle deelnemers voor het samenwerkingsverband en de buitenvennootschappelijke investeringen van de belastingplichtige. De evenredigheidsbenadering wordt ook toegepast als zowel het aan de belastingplichtige toe te rekenen investeringsbedrag (dus zijn eventuele buitenvennootschappelijke investeringen vermeerderd met zijn investeringen voor het samenwerkingsverband), als het totaalbedrag van de aan de belastingplichtige toe te rekenen investeringen en de investeringen van de andere deelnemers voor het samenwerkingsverband binnen de bandbreedte van dezelfde rij van de KIA-tabel blijft.

3. Verduidelijken afdrachtvermindering S&O inzake publieke kennisinstellingen

Het begrip publieke kennisinstelling is in de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) geïntroduceerd om te waarborgen dat de S&O-afdrachtvermindering gericht blijft op het bevorderen van speur- en ontwikkelingswerk door private bedrijven. De woorden "zonder winstoogmerk" vervallen in artikel 1, lid 1, onderdeel m, onder 2°, WVA ten aanzien van het begrip "publieke kennisinstelling". Daarmee wordt een onduidelijkheid weggenomen. Het leidt niet tot inperking van de huidige groep gebruikers van de S&O-afdrachtvermindering.

4. Verduidelijken samenloop ATAD2 en earningsstrippingmaatregel

De per 1 januari 2020 geïmplementeerde hybridemismatchmaatregelen neutraliseren situaties waarbij er bij grensoverschrijdende betalingen sprake is van dubbele aftrek, of van een aftrek zonder dat de opbrengst in de heffing wordt betrokken, door de aftrekpost te corrigeren. Voor zover die aftrekpost kan worden afgezet tegen zogenoemd dubbel inaanmerking genomen inkomen, zijn de hybridemismatchmaatregelen niet van toepassing, aangezien in deze situaties correcties zouden kunnen leiden tot dubbele belastingheffing. Het maakt hierbij niet uit of het dubbel in aanmerking genomen inkomen in hetzelfde of in een later jaar wordt geconstateerd, zij het dat in het laatste geval de hybridemismatchmaatregel in het eerste jaar wel tot een correctie leidt, die in het latere jaar wordt teruggenomen tot effectief het bedrag aan dubbel in aanmerking genomen inkomen. Deze teruggenomen correctie kan een samenstel van verschillende aftrekposten zijn. De voorgestelde maatregel regelt voor de situaties dat er meerdere soorten aftrekposten gecorrigeerd zijn, dat een evenredig deel van de rente ten opzichte van de gehele gecorrigeerde aftrekpost als rente aangemerkt moet worden voor respectievelijk de earningsstrippingmaatregel en de minimumkapitaalregel voor banken en verzekeraars. Deze voorgestelde evenredigheid gaat ook gelden voor de situaties waarbij er in hetzelfde jaar sprake is van dubbel in aanmerking genomen inkomen.

5. Aanpassen overgangsrecht Natuurschoonwet (NSW) 1928

Er is overgangsrecht voorgesteld voor situaties waarin niet aan de instandhoudingseis van de NSW 1928 wordt voldaan doordat onroerende zaken door de wijziging van het Rangschikkingsbesluit NSW 1928 per 2021 op enig moment niet meer voldoen aan de voorwaarden om als landgoed te worden aangemerkt door het verstrijken van de overgangstermijn, of doordat de onroerende zaak, anders dan door vererving of ten gevolge van een verdeling van een gemeenschap of van een nalatenschap, een andere eigenaar krijgt. Door dit wettelijke overgangsrecht worden de fiscale gevolgen van het niet langer voldoen aan de instandhoudingseis voor die situaties buiten werking gesteld voor het deel van de onroerende zaak dat niet meer voldoet aan de nieuwe voorwaarden om als landgoed te worden aangemerkt. Het overgangsrecht gaat gelden voor onroerende zaken die (1) op 31 december 2020 als NSW-landgoed zijn aangemerkt en die op 1 januari 2021 niet voldoen aan de gewijzigde voorwaarden van het rangschikkingsbesluit NSW en daarmee niet voldoen aan de instandhoudingseis (van art. 8 en 9c NSW) óf (2) die, als het landgoed (of een gedeelte daarvan) op een

tijdstip vóór 1 januari 2031 een andere eigenaar krijgt, niet aan de gewijzigde voorwaarden van het rangschikkingsbesluit NSW en de instandhoudingseis voldoen.

6. Uitzondering voor het leggen van elektronisch derdenbeslag door de Belastingdienst

Op grond van artikel 475, lid 3, Burgerlijke Rechtsvordering kan derdenbeslag vanaf 1 januari 2021 uitsluitend elektronisch worden gelegd. Hierbij is abusievelijk niet voorzien in een beoogde uitzondering op deze regel voor derdenbeslag dat wordt gelegd door de Belastingdienst. Het elektronisch derdenbeslag is per 1 januari 2021 niet haalbaar voor de Belastingdienst. Er is nu voorzien in een specifieke uitzonderingsbepaling in de Invorderingswet 1990.

7. Technische aanpassing WLTP

Er wordt een omissie hersteld met betrekking tot de implementatie van de Worldwide Harmonised Light Vehicle Test Procedure (WLTP-methode) voor personenauto's met een CO₂-uitstoot van maximaal 50 gram per kilometer in de Wet MRB 1994. Hierdoor kan de WLTP voor de Wet MRB alsnog in werking treden per 1 januari 2021.

8. Reparatie niet-beoogde wijziging eigenwoningforfait uitzendregeling

Er komt een technische aanpassing met betrekking tot de in het Belastingplan 2019 voorgestelde stapsgewijze beleidsmatige verlaging van het eigenwoningforfait (EWF) voor onder meer de jaren 2021 en 2023. Onderdeel daarvan is dat het basisbedrag aan EWF voor 2021 en 2023 wijzigt voor woningen die vallen onder de uitzendregeling en een hoge eigenwoningwaarde hebben (in 2020: meer dan € 1.090.000). Deze in het Belastingplan 2019 opgenomen wijziging van het basisbedrag wordt op een andere manier vormgegeven.

3. WETSVOORSTEL AANPASSING BOX 3

Per 2021 wordt in de inkomstenbelasting het heffingvrij vermogen in box 3 verhoogd van momenteel € 30.846 naar € 50.000. Voor partners wordt het heffingvrije vermogen per 1 januari 2021 verhoogd van € 61.692 naar € 100.000. De schijfgrenzen worden opnieuw vastgesteld, waarbij de 2e schijf begint bij een box 3-vermogen van € 100.000 en de 3e schijf bij een vermogen van € 1.000.000. Om dit deels te dekken wordt het belastingtarief in box 3 verhoogd van 30% naar 31%.

In het wetsvoorstel Wet aanpassing box 3 (kamerstuk 35577) zijn maatregelen opgenomen om doorwerking van de verhoging van het heffingvrije vermogen in box 3 naar de vermogenstoetsen voor inkomens- en vermogensafhankelijke regelingen en naar eigen bijdragen in het zorgdomein op basis van het vermogen te voorkomen. De belastinginspecteur moet voortaan het bedrag van de rendementsgrondslag, voor zover deze meer bedraagt dan € 31.340, vaststellen in een voor bezwaar vatbare beschikking die wordt opgenomen op de aanslag IB, ook in gevallen waarbij vermoedelijk geen belasting verschuldigd is. Om deze beschikking te kunnen afgeven, is nodig dat belastingplichtigen met een vermogen van meer dan € 31.430 (per 2021) aangifte IB over box 3 doen, ook al wordt het heffingvrije vermogen verhoogd tot € 50.000. Voor binnenlands belastingplichtigen wordt voor de definitie van rendementsgrondslag aangesloten bij artikel 5.3 Wet IB 2001: voor elk van deze belastingplichtigen met een vermogen dat per 2021 meer beloopt dan € 31.340 wordt een beschikking rendementsgrondslag vastgesteld. Voor buitenlands belastingplichtigen wordt niet al bij de aanslag een beschikking rendementsgrondslag gegeven. Het beroep dat zij doen op een inkomensafhankelijke regeling is veel beperkter. Het bedrag aan groene beleggingen dat is vrijgesteld op grond van artikel 5.13 Wet IB 2001, wordt separaat vastgesteld bij voor bezwaar en beroep vatbare beschikking, zowel voor belastingplichtigen met een rendementsgrondslag die meer dan € 31.340 bedraagt, als voor belastingplichtigen met een lagere rendementsgrondslag.

Een bezwaar tegen de beschikking bedrag rendementsgrondslag geldt ook als een bezwaar tegen de belastingaanslag en vice versa, tenzij uit het bezwaarschrift anders blijkt. Een bezwaar en beroep tegen een afwijzing van een verzoek om ambtshalve vermindering van het bij deze beschikking vastgestelde bedrag geldt ook als een bezwaar en beroep tegen een afwijzing van een verzoek om ambtshalve vermindering van de gehele belastingaanslag. Omgekeerd geldt een bezwaar en beroep tegen een afwijzing van een verzoek om ambtshalve vermindering van de belastingaanslag ook als een bezwaar en beroep tegen de afwijzing van een verzoek om ambtshalve vermindering van een van de nieuwe beschikkingen.

4. WETSVOORSTEL DIFFERENTIATIE OVERDRACHTSBELASTING

In het wetsvoorstel differentiatie overdrachtsbelasting (Kamerstuk 35576) wordt voorgesteld om een eenmalige vrijstelling van overdrachtsbelasting (ODB) te introduceren voor verkrijgers die (1) een natuurlijk persoon zijn, (2) meerderjarig én jonger dan 35 jaar zijn, (3) een woning verkrijgen of een recht waaraan een woning is onderworpen, (4) deze woning anders dan tijdelijk als hoofdverblijf gaan gebruiken, en (5) niet eerder gebruik hebben gemaakt van deze vrijstelling. Verder gaat het verlaagde tarief van 2% alleen nog gelden voor natuurlijke personen die de verkregen woning als hoofdverblijf gaan gebruiken, en wordt het algemene tarief voor alle overige verkrijgingen per 1 januari 2021 verhoogd naar 8%. Wij ontlenen aan het wetsvoorstel het volgende:

- Natuurlijke personen (niet zijnde starters) die een woning verkrijgen, hebben recht op het 2%-tarief mits zij de woning verkrijgen om deze anders dan tijdelijk als hoofdverblijf te gaan gebruiken. Doorstromers op de woningmarkt kunnen het verlaagde tarief (2%) blijven gebruiken.
- Naast de verkrijging van niet-woningen, zoals bedrijfspanden, worden ook verkrijgingen van woningen die niet, of slechts tijdelijk als hoofdverblijf gebruikt gaan worden, belast tegen 8%. Dit geldt ook voor de verkrijging van een vakantiewoning, een woning die ouders kopen voor hun kind en verkrijgingen van woningen door niet-natuurlijke personen zoals woningcorporaties.
- De beoordeling van de criteria voor de toepassing van de startersvrijstelling én het verlaagde tarief van 2% voor woningen vindt plaats op het moment dat de woning wordt verkregen. Het moment van verkrijging is, in de situatie waarvoor een notariële akte moet worden ingeschreven in het register, het moment waarop de akte wordt opgemaakt bij de notaris. Het moment waarop de koopovereenkomst wordt getekend is voor de afgifte van de schriftelijke verklaring niet relevant. Dat de verkrijger de woning anders dan tijdelijk als hoofdverblijf wil gaan gebruiken, zal op het moment van de verkrijging door de verkrijger duidelijk, stellig en zonder voorbehoud tot uitdrukking moeten worden gebracht door middel van een schriftelijke verklaring die deel uitmaakt van de aangifte.
- Bij ministeriële regeling zullen nadere regels worden gesteld over de inhoud en de wijze van aanlevering van de schriftelijke verklaring. Als de notaris degene is die de aangifte voor de verkrijger verzorgt, zal de verkrijger de getekende verklaring aan de notaris overleggen, zodat de notaris deze verklaring kan meenemen voor de aangifte. Als de verkrijger zelf aangifte doet, moet hij de verklaring zelf opnemen in de aangifte.
- De inspecteur beoordeelt achteraf, maar binnen de gebruikelijke naheffingstermijnen, of de verkrijger de woning daadwerkelijk anders dan tijdelijk als hoofdverblijf is gaan gebruiken.
- Onvoorziene gebeurtenissen na de verkrijging, zoals het duurzaam verloren gaan van de woning, het overlijden van een verkrijger, echtscheiding van de verkrijgers, het aanvaarden van of het verlies van een baan of emigratie, kunnen redelijkerwijs rechtvaardigen dat de verkrijger ondanks de afgelegde verklaring uiteindelijk toch niet in de woning is gaan wonen. Als onvoorziene gebeurtenissen ertoe leidden dat een verkrijger niet de woning anders dan tijdelijk als hoofdverblijf kon gaan gebruiken, worden de startersvrijstelling en het verlaagde tarief niet teruggenomen.
- De leeftijdsgrenzen voor de toepassing van de startersvrijstelling moet worden beoordeeld per verkrijger. Wanneer één woning wordt verkregen door meerdere verkrijgers gezamenlijk wordt de toepasselijkheid van de vrijstelling bepaald voor iedere verkrijger afzonderlijk.
- De verkrijger zal bij een beroep op de startersvrijstelling duidelijk, stellig en zonder voorbehoud schriftelijk moeten verklaren dat hij de startersvrijstelling niet eerder heeft toegepast. De notaris kan in beginsel uitgaan van deze schriftelijke verklaring, tenzij hij wist dat deze verklaring ten onrechte is afgegeven, bijvoorbeeld omdat de notaris ook betrokken is geweest bij de overdracht van een eerdere verkrijging, waarvoor de verkrijger al de startersvrijstelling heeft toegepast.
- Op korte termijn zullen ook verkrijgers die aan alle voorwaarden voldoen, maar al wel vóór 1 januari 2021 eerder een woning hebben gekocht (jonge doorstromers), de vrijstelling kunnen toepassen voor de aankoop van een volgende woning. Dit effect zal ieder jaar afnemen en geheel verdwenen zijn na 2039. Op dat moment hebben alle verkrijgers die meerderjarig waren in 2020 en daarmee wettelijk bevoegd waren om een woning te bezitten de leeftijd van 35 jaar bereikt.
- De verkrijging van de economische eigendom van een woning of de verkrijging van aandelen in een onroerende zaakrechtspersoon (fictieve onroerende zaken) blijven buiten het toepassingsbereik van de voorgestelde startersvrijstelling en het verlaagde tarief. De verkrijging van een specifiek recht van lidmaatschap van een vereniging of coöperatie, waarin het recht op uitsluitend of nagenoeg uitsluitend gebruik

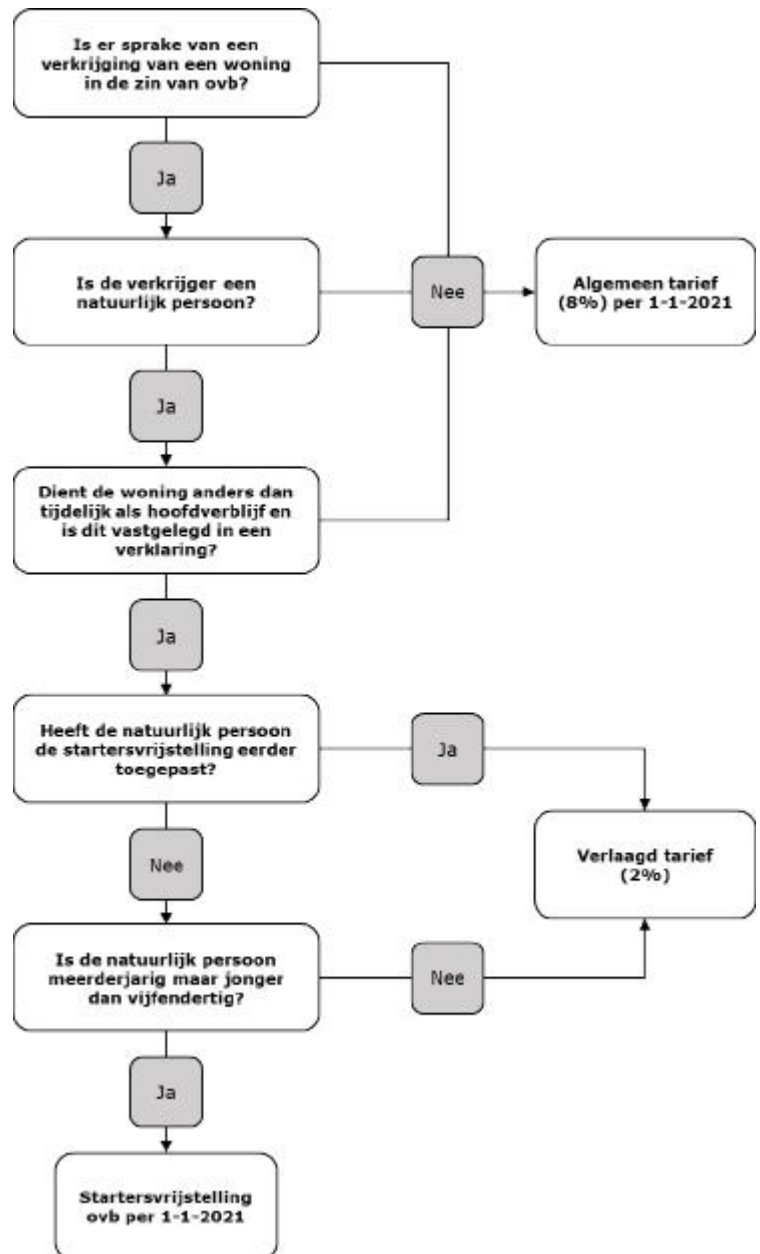
van een woning is inbegrepen, kan wél onder de vrijstelling of het verlaagde tarief vallen. Deze specifieke lidmaatschapsrechten zien bijvoorbeeld op bepaalde lidmaatschapsrechten die een natuurlijk persoon kan verkrijgen in een zogenoemde flat exploitatievereniging.

- Er is een aangifteplicht opgenomen in gevallen waarin ter zake van een verkrijging een vrijstelling ODB wordt toegepast. Als de verkrijging niet plaatsvindt bij notariële akte zal de verkrijger eerst (binnen één maand na de verkrijging) om uitnodiging tot het doen van aangifte moeten verzoeken. De inspecteur zal dan een termijn van ten minste één maand stellen waarbinnen de aangifte moet worden gedaan. Als ter zake van de verkrijging waarop een vrijstelling wordt toegepast een notariële akte is opgemaakt, geldt, in afwijking van het voorgaande, dat aangifte wordt gedaan via de notaris.

Vergelijking van de huidige situatie met de situatie vanaf 1 januari 2021 (inclusief de verhoging van het algemene tarief naar 7%):

Tarief 2021	Zonder differentiatie	Met differentiatie
Niet-woning		
Niet-natuurlijke personen, zoals rechtspersonen (zakelijk)	7%	8%
Natuurlijke personen (particulier)	7%	8%
Woning		
Niet-natuurlijke personen (zakelijk)	2%	8%
Natuurlijk personen (particulier)		
-Geen of tijdelijk gebruik als hoofdverblijf	2%	8%
-Anders dan tijdelijk gebruik als hoofdverblijf en ouder dan vijfendertig jaar	2%	2%
-Anders dan tijdelijk gebruik als hoofdverblijf, jonger dan vijfendertig jaar, startersvrijstelling al toegepast	2%	2%
-Anders dan tijdelijk gebruik als hoofdverblijf, meerderjarig, jonger dan vijfendertig jaar, startersvrijstelling al toegepast	2%	vrijgesteld

De gevolgen van de voorgestelde tariefdifferentiatie kunnen als volgt worden weergegeven:

5. WETSVOORSTEL VERBETERING UITVOERBAARHEID TOESLAGEN

Met het wetsvoorstel Wet verbetering uitvoerbaarheid toeslagen (Kamerstuk 35574) wordt in het toeslagenstelsel een aantal praktische aanpassingen doorgevoerd. Daartoe wordt de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) gewijzigd. De rode draad van deze wijzigingen is om daarmee de Belastingdienst/Toeslagen beter in staat te stellen meer maatwerk aan toeslaggerechtigden te bieden en de praktische rechtsbescherming te vergroten en zo de "menselijke maat" in het stelsel te verbeteren. Deze wijzigingen van praktische aard worden ingevoerd vooruitlopend op een aangekondigde fundamentele hervorming van het toeslagenstelsel. Wij ontleen aan dit wetsvoorstel het volgende:

- De ABRvS heeft in een uitspraak van 23 oktober 2019 beslist dat de Belastingdienst/Toeslagen de mogelijkheid heeft om de kinderopvangtoeslag proportioneel vast te stellen naar rato van de kosten die de ouder had betaald. Deze uitspraak van de ABRvS wordt gecodificeerd in de Wet kinderopvang (Wko). Een ouder heeft aanspraak op kinderopvangtoeslag op basis van de door hem of zijn partner daadwerkelijk betaalde kosten voor kinderopvang. Als de ouder de kosten van kinderopvang niet volledig maar wel gedeeltelijk heeft betaald, kan de Belastingdienst/Toeslagen het recht op kinderopvangtoeslag anders dan op nihil vaststellen. In die situatie stelt de Belastingdienst/Toeslagen het recht op kinderopvangtoeslag vast naar rato van het bedrag aan kosten dat de ouder tijdig heeft betaald aan de kinderopvangorganisatie.

- Een tweede uitspraak van de ABRvS van 23 oktober 2019 wordt ook gecodificeerd. Deze ziet op het matigen van een terugvordering bij bijzondere omstandigheden. De Belastingdienst/Toeslagen krijgt de discretionaire bevoegdheid om een lager bedrag terug te vorderen. Van deze bevoegdheid kan gebruikt gemaakt worden als er sprake is van bijzondere omstandigheden in een specifieke situatie waarbij de terugvordering van het gehele bedrag onevenredig zou zijn. Om frauduleuze praktijken te voorkomen, wordt geregeld dat de matiging van een terugvordering geen invloed heeft op de hoogte van een eventuele aansprakelijkheid van een derde.
- Er wordt voor toeslagen een drempelbedrag ingevoerd waardoor een bedrag lager dan het drempelbedrag niet meer wordt teruggevorderd. Het drempelbedrag is gekoppeld aan het drempelbedrag in de inkomstenbelasting, te weten € 47 in het jaar 2020.
- De mogelijkheden om in gesprek te gaan met de belanghebbende worden verruimd. Zo wordt aan de belanghebbende onder andere de gelegenheid geboden om te reageren op een vast te stellen beschikking in de fase van de definitieve toekenning, als nadelige gevolgen voor de belanghebbende kunnen ontstaan die mogelijk onevenredig zijn in verhouding tot de te dienen doelen van die vast te stellen beschikking.
- De Belastingdienst/Toeslagen spant zich al in de voorschotfase in om (hoge) terugvorderingen zoveel mogelijk te voorkomen. Om die reden worden kinderopvangorganisaties verplicht om relevante gegevens, zoals bijvoorbeeld het aantal afgenomen opvanguren, maandelijks aan de Belastingdienst/Toeslagen te leveren.
- Op grond van de Awir hebben burgers de verplichting om desgevraagd alle gegevens en inlichtingen te verstrekken aan de Belastingdienst/Toeslagen die voor de toekenning van de toeslag van belang kunnen zijn. Verduidelijkt wordt dat deze informatieverplichting niet alleen is bedoeld voor de beoordeling van de aanspraak op of de bepaling van de hoogte van de tegemoetkoming, maar ook voor de bepaling van de hoogte van een voorschot of het herzien van een reeds verstrekt voorschot.
- Het uitvragen van informatie bij belanghebbenden wordt met extra waarborgen omkleed. Wanneer een belanghebbende zijn inlichtingenplicht niet nakomt zullen er meerdere stappen nodig zijn voordat een toeslag wordt stopgezet of een boete wordt opgelegd. Zo wordt een zorgvuldiger aanmaningsproces ingesteld wanneer de burger niet aan zijn informatieverplichting voldoet. Dit betreft onder andere een wettelijke verankering dat de aanmaningstermijn, waarbinnen de gegevens uiterlijk dienen te worden verstrekt door de belanghebbende nadat op een eerder verzoek niet is gereageerd, minimaal twee weken moet betreffen. Het betreft een minimale termijn waardoor de Belastingdienst/Toeslagen maatwerk kan treffen. Ook kan de Belastingdienst/Toeslagen een beschikking waarbij de tegemoetkoming of het voorschot op nihil wordt gesteld of het voorschot wordt gestopt alleen vaststellen als een redelijkerwijs te vergen inspanning heeft plaatsgevonden om de persoon die niet heeft voldaan aan de informatieverplichting in de gelegenheid te stellen alsnog de gevraagde gegevens en inlichtingen binnen een redelijke termijn te verstrekken voordat die persoon is aangemaand.
- Het opleggen van een verzuimboete is slechts mogelijk als een redelijkerwijs te vergen inspanning heeft plaatsgevonden om de burger die niet heeft voldaan aan zijn informatieverplichting in de gelegenheid te stellen alsnog de gevraagde gegevens en inlichtingen binnen een redelijke termijn te verstrekken voordat die burger wordt aangemaand. Indien het aannemelijk is dat deze inspanning heeft plaatsgevonden en de aanmaningstermijn is verstreken, kan de Belastingdienst/Toeslagen een verzuimboete opleggen.
- Administratieplichtigen en verhuurders worden verplicht om desgevraagd informatie aan de Belastingdienst/Toeslagen aan te leveren die van belang kan zijn voor de uitvoering van de toeslagen. Administratieplichtigen zijn bijvoorbeeld kinderopvangcentra, gastouderbureaus, verzekeraars en banken. Ook wordt wettelijk geregeld dat het mogelijk wordt om spontane informatieverstrekking door een derde aan de Belastingdienst/Toeslagen te bewerkstelligen.
- Een boeterapport wordt verplicht ingeval de Belastingdienst/Toeslagen van plan is om een vergrijpboete van meer dan € 340 op te leggen. De (vermoedelijke) overtreder wordt via een brief in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen. Aan de belanghebbende wordt een redelijke termijn gegeven om zijn zienswijze te geven.
- Voor de kwijtschelding van schulden bij inkomensafhankelijke regelingen wordt een wettelijke grondslag geregeld. Uit onderzoek is echter gebleken dat kwijtschelden door de Belastingdienst/Toeslagen de komende jaren onuitvoerbaar is. De kwijtscheldingsmogelijkheid treedt daarom op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip in werking.
- Gehuwde partners, waarbij een van beiden wordt opgenomen in een verzorgings- of verpleeghuis, krijgen de mogelijkheid om niet langer als toeslagpartner te worden aangemerkt.
- De uitzondering op het toeslagpartnerschap voor samenwonenden die een zakelijke huurovereenkomst

hebben gesloten wordt ook van toepassing op de situatie dat twee personen beiden met een derde een zakelijke huurovereenkomst hebben gesloten.

- Een partnerschap zal niet langer met terugwerkende kracht naar het begin van het kalenderjaar ontstaan. Een partnerschap ontstaat per de eerste van de maand volgend op de gebeurtenis waardoor het partnerschap tot stand komt, zoals bijvoorbeeld een huwelijk of de geboorte van een kind.
- Er worden niet langer eisen gesteld aan de verzekerdheid van de partner. De toeslagpartner krijgt 50% van de tweepersoonstoelage en is niet meer afhankelijk van de andere toeslagpartner als het gaat om de omvang van het recht op zorgtoelage.

6. WETVOORSTEL CO2-HEFFING INDUSTRIE

In het wetsvoorstel Wet CO2-heffing industrie (Kamerstuk 35575) wordt ter uitvoering van het Klimaatakkoord een CO2-heffing voor de industrie ingevoerd op de emissie van broeikasgas bij en voor industriële productie en afvalverbranding. Wij ontleen aan het wetsvoorstel het volgende:

- De CO2-heffing is vormgegeven als een heffing met een afnemende vrijgestelde voet. Een deel van de uitstoot wordt vrijgesteld (in de vorm van dispensatierechten); alleen de emissies die met het oog op de industriële reductiedoelstelling van het Klimaatakkoord en daaropvolgende herijkingen, gereduceerd moeten worden, worden belast. De vrijgestelde emissies worden lineair afgebouwd tot in 2030 alleen dat deel is vrijgesteld dat correspondeert met de reductiedoelstelling.
- De heffing wordt in de eerste plaats geheven bij installaties die vallen onder het Europese emissiehandelsstelsel EU ETS en is in beginsel gericht op emissies die samenhangen met industriële productie. Van de werking van de heffing zijn uitgezonderd installaties die uitsluitend worden geëxploiteerd voor glastuinbouw, stadsverwarming, elektriciteitsopwekking of het verwarmen en koelen van gebouwen en niet voor de productie van producten. Per saldo zijn daarmee naar verwachting 271 EU ETS installaties belastingplichtig voor de heffing. In aanvulling hierop wordt CO2-heffing industrie geheven bij afvalverbrandingsinstallaties en installaties met substantiële lachgasuitstoot (voor zoverre deze uitstoot niet ook al is opgenomen binnen het EU ETS). Dit betreft naar verwachting 13 installaties.
- De heffingsgrondslag in een jaar wordt bepaald door de belaste emissies. In het voorstel worden deze aangeduid als de industriële jaarvracht, deze wordt verminderd met de toegekende vrijgestelde uitstoot in dat jaar in de vorm van dispensatierechten, en verminderd of vermeerderd met de overdracht aan dispensatierechten in dat jaar. Wanneer de heffingsgrondslag negatief uitkomt (een bedrijf heeft na overdracht meer dispensatierechten dan daadwerkelijke uitstoot), dan past de belastingplichtige een herberekening van belasting uit de vijf voorafgaande jaren toe. Ook kan de belastingplichtige ervoor kiezen de overtollige dispensatierechten te verkopen. Om de industriële jaarvracht en de dispensatierechten te kunnen bepalen, worden belastingplichtigen verplicht de CO2-emissies en het activiteitsniveau te monitoren en daarvan verslag te doen.
- In tegenstelling tot de overdraagbaarheid van emissierechten in het EU ETS, is vrijstellingsruimte voor de nationale CO2-heffing niet overdraagbaar tussen jaren.
- De vrijstellingsruimte van een installatie in het kader van de nationale heffing wordt elk jaar in de basis bepaald door de vermenigvuldiging van de eigen activiteitsniveaus met de geldende EU ETS-benchmarks, maal de in dat jaar geldende zogenaamde nationale reductiefactor. De nationale reductiefactor start in 2021 op 1,2 en zal ieder jaar met 0,057 dalen zodat de vrijgestelde emissies lineair dalen tot in het jaar 2030 de vrijgestelde ruimte overeenkomt met de in het Klimaatakkoord gestelde reductieopgave.
- De Europese Commissie publiceert de EU ETS-benchmarks voor de handelsperiodeperiode die loopt van 2021 tot en met 2025 eind 2020. Daarbij zullen de benchmarks die in het EU ETS voor de huidige handelsperiode gelden binnen een bandbreedte van minimaal 0,2% per jaar en maximaal 1,6% per jaar worden aangescherpt. Deze aanscherping wordt te laat bekend gemaakt om volledig mee te nemen bij dit wetsvoorstel. Daarom zal voor de CO2-heffing gebruik worden gemaakt van de huidige benchmarks, aangescherpt met 0,2% per jaar. Deze aanpassing wordt voor een periode van 15 jaar, de jaren 2008 tot en met 2022, toegepast.
- Exploitanten van industriële installaties dienen jaarlijks voor de heffing twee rapportages in te dienen: (1) het industrieel emissieverslag waarin is aangegeven hoe groot de industriële jaarvracht is, die is ontstaan als gevolg van het verbranden van fossiele brandstoffen én de emissies die zijn ontstaan bij processen, niet samenhangend met elektriciteitsopwekking en (2) het verslag van de berekening van dispensatierechten. Beide verslagen dienen jaarlijks vóór 1 april te worden ingediend bij het bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit

(NEa).

- De hoogte van het tarief bedraagt met ingang van 1 januari 2021 € 30 per ton kooldioxide-equivalent. Dit tarief loopt lineair op met € 10,56 per jaar tot en met 2030 zodat het tarief in 2030 € 125 per ton CO₂ is, naar het prijspeil geldend voor het jaar 2020.
- De regels voor de heffing worden hoofdzakelijk opgenomen in de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) en de Wet milieubeheer (Wm). De bepalingen die zien op het vaststellen van de belastingschuld worden opgenomen in de Wbm. Het gaat hierbij onder meer om het belastbare feit, de belastingplichtige, het tarief en de wijze van heffen. In de Wm worden de regels neergelegd over de vaststelling van de CO₂-uitstoot.
- De Dienst NEa wordt belast met de heffing en invordering van de heffing. Daarbij wordt de systematiek gevolgd uit het wetsvoorstel minimum CO₂-prijs elektriciteitsopwekking.

7. WETSVOORSTEL ODE-TARIEVEN 2021 EN 2022

In het wetsvoorstel Vaststelling tarieven opslag duurzame energie- en klimaattransitie 2021 (Kamerstuk 35579) worden de tarieven voor 2021 en 2022 voorgesteld voor de opslag voor duurzame energie- en klimaattransitie (ODE). De voorgestelde ODE-tarieven zijn hoger dan in 2020. De tariefstructuur blijft ongewijzigd. De met het wetsvoorstel beoogde inkomsten zijn nodig voor het bereiken van de doelstellingen van het Energieakkoord, het Regeerakkoord en het Klimaatakkoord. Het kabinet kan voorstellen doen om de tarieven voor het jaar 2022 alsnog te wijzigen. De stijging van de ODE-tarieven in 2021 en 2022 is onderdeel van een samenhangend pakket in de Wet fiscale maatregelen Klimaatakkoord waarin gelijktijdig een verhoging van de belastingvermindering in de energiebelasting plaatsvindt. In deze wet, die onderdeel was van het pakket Belastingplan 2020, werd ook voorzien in een verhoging van de belastingvermindering in 2020 en 2021 door aanpassing van artikel 63 Wbm. Het wetsvoorstel voorziet in een aanvullende verhoging van de belastingvermindering in 2021 met € 5,40 en in 2022 met € 1,00. Hierdoor wordt de lastenverdeling tussen huishoudens en bedrijven ten gunste van huishoudens aangepast.

8. WETSVOORSTEL EENMALIGE HUURVERLAGING HUURDERS MET LAGER INKOMEN

De huidige economische onzekerheid door de coronacrisis versterkt het belang om de aanpak van dure scheefwoners te versnellen met een eenmalige recht op huurverlaging voor huurders met een laag inkomen in het gereguleerde segment van woningcorporaties (qua huurprijs gereguleerde huurcontracten). Het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet maatregelen woningmarkt 2014 II en de Woningwet (Kamerstuk 35578) voorziet in het recht op eenmalige huurverlaging voor huurders met een laag inkomen en een (voor dat inkomen) hoge huur die een woning huren bij een woningcorporatie. Het wetsvoorstel voorziet in huurverlaging (1) op initiatief van de woningcorporatie en (2) op verzoek van de huurder.

Woningcorporaties krijgen door de verplichte huurverlaging een taakverzwaring wat betreft de betaalbaarheid van het huren. Hieraan wordt tegemoetgekomen met de ook in het wetsvoorstel geregelde tariefverlaging van de verhuurderheffing. Het tarief van de verhuurderheffing wordt verlaagd van 0,562% in 2020 naar 0,526% in 2021.

WETSVOORSTEL BEPERKING LIQUIDATIE- EN STAKINGSVERLIESREGELING

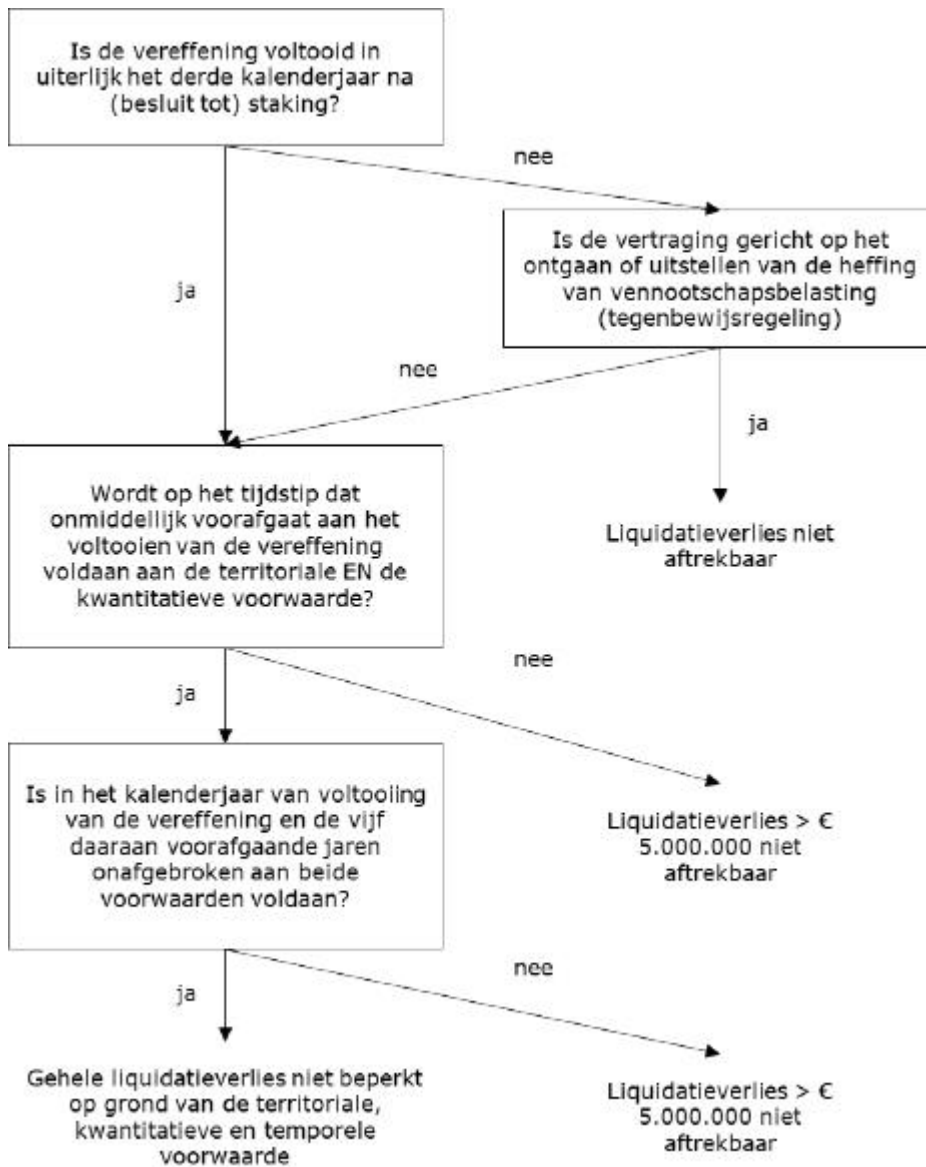
De Wet Vpb wordt met ingang van 2021 gewijzigd in verband met het voorkomen van langdurig uitstel van verliesneming ingevolge de liquidatie- en stakingsverliesregeling en het inperken van de reikwijdte van deze regelingen (Wet beperking liquidatie- en stakingsverliesregeling; Kamerstuk 35568). Op Prinsjesdag 2019 kondigde het kabinet aan om de liquidatie- en stakingsverliesregeling in de vennootschapsbelasting te beperken naar aanleiding van een door de Tweede Kamerleden Snels (GL), Leijten (SP) en Nijboer (PvdA) ingediend initiatiefwetsvoorstel. Op Prinsjesdag 2020 is hieraan uitvoering gegeven. Bij de uitwerking van het wetsvoorstel is aangesloten bij de teksten en uitgangspunten uit het (concept-)initiatiefwetsvoorstel. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2021 en vindt voor het eerst toepassing met betrekking tot boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 2021.

1. Liquidatieverliesregeling

Voorgesteld wordt om de liquidatieverliesregeling te beperken door de regeling uit te breiden met drie nieuwe voorwaarden: een kwantitatieve, een territoriale en een temporele voorwaarde. Om te verzekeren dat de voorgestelde beperking enkel onder het bereik van de vrijheid van vestiging valt, wordt ook een kwantitatieve

voorwaarde toegevoegd. Deze voorwaarden zijn alleen van toepassing voor zover een liquidatieverlies meer bedraagt dan € 5 mln. Een liquidatieverlies boven deze franchise wordt alleen (volledig) in aanmerking genomen indien (1) de belastingplichtige doorslaggevende zeggenschap heeft in het ontbonden lichaam (al dan niet tezamen met andere lichamen waarin de belastingplichtige doorslaggevende zeggenschap heeft) (kwantitatieve voorwaarde) en (b) het ontbonden lichaam is gevestigd in Nederland, een andere lidstaat van de EU, de EER of een staat waarmee de EU een specifieke associatieovereenkomst heeft gesloten (territoriale voorwaarde). Door de franchise worden liquidatieverliezen van € 5 mln of minder niet in aftrek beperkt op grond van de kwantitatieve en territoriale voorwaarde. Daarnaast wordt een liquidatieverlies op grond van de temporele voorwaarde alleen in aanmerking genomen als de liquidatie plaatsvindt binnen een termijn van drie kalenderjaren na het kalenderjaar waarin de onderneming geheel of nagenoeg geheel is gestaakt, of het besluit daartoe is genomen. De temporele voorwaarde geldt voor alle liquidatieverliezen ongeacht de omvang daarvan. Anders dan bij de kwantitatieve en territoriale voorwaarde is de franchise bij de temporele voorwaarde dus niet van toepassing.

Hieronder zijn de nieuwe voorwaarden in de liquidatieverliesregeling samengevat in een stroomdiagram. Hierin is geen rekening gehouden met uitzonderingen die van toepassing kunnen zijn op grond van de voorgestelde doorkijkbepaling. Het diagram ziet daarnaast alleen op de nieuwe voorwaarden die worden geïntroduceerd in dit wetsvoorstel, maar er moet ook zijn voldaan aan de bestaande voorwaarden van de liquidatieverliesregeling. Met betrekking tot de toepassing van de liquidatieverliesregeling en deze nieuwe voorwaarden in een concreet geval, kan binnen de daarvoor gestelde kaders zekerheid vooraf worden gevraagd bij de Belastingdienst.

2. Stakingsverliesregeling

Ook in de stakingsverliesregeling wordt een territoriale en temporele voorwaarde ingevoerd. Bij deze regeling is een kwantitatieve voorwaarde niet aan de orde. De territoriale en temporele voorwaarde worden, net als de daarbij behorende flankerende maatregelen, geïntegreerd in de huidige stakingsverliesregeling. Op grond van de territoriale voorwaarde is een stakingsverlies van meer dan € 5 mln alleen nog aftrekbaar als het verlies is geleden uit hoofde van een onderneming in de EU, de EER of in een bij ministeriële regeling aangewezen staat waarmee de EU een specifieke associatieovereenkomst heeft gesloten. Voor twee typen investeringen in een derde staat blijft het vanwege de vrijheid van kapitaalverkeer, die ook jegens derde landen geldt, wel mogelijk om een stakingsverlies in aanmerking te nemen boven de franchise, namelijk voor (1) een als belegging gehouden onroerende zaak die is gelegen in een derde staat en (2) een als belegging gehouden medegerechtigheid tot het vermogen van een in een derde staat gedreven onderneming. Ook over de toepassing van de stakingsverliesregeling en deze nieuwe voorwaarden kan binnen de daarvoor gestelde kaders zekerheid vooraf worden gevraagd bij de Belastingdienst.

3. Overgangsrecht

Er is een overgangsbepaling opgenomen met betrekking tot de temporele voorwaarde.

Het betreft liquidaties en stakingen waarbij vóór 1 januari 2021 de onderneming van het ontbonden lichaam of de activiteiten van de belastingplichtige in de andere staat geheel of nagenoeg geheel zijn gestaakt of daartoe is besloten. In dergelijke situaties kan een liquidatie- of stakingsverlies in aanmerking worden genomen als

uiterlijk op 31 december 2023 de vereffening van het vermogen van de deelneming is voltooid of de belastingplichtige is opgehouden winst te genieten uit die andere staat (mits op dat moment is voldaan aan de overige voorwaarden voor het in aanmerking nemen van een liquidatieverlies, waaronder de in dit wetsvoorstel opgenomen kwantitatieve en territoriale voorwaarde). Er is ook een overgangsbepaling opgenomen die mogelijk maakt dat een liquidatie- of stakingsverlies ook na 31 december 2023 nog in aanmerking kan worden genomen, als de belastingplichtige bewijst dat het niet-tijdig voltooiën van de vereffening of de staking niet is gericht op het ontgaan of uitstellen van de heffing van vennootschapsbelasting (tegenbewijsmogelijkheid). Het wetsvoorstel bevat - in overeenstemming met het (concept-)initiatiefwetsvoorstel - geen overgangsbepaling met betrekking tot de kwantitatieve en de territoriale voorwaarden. Deze beide voorwaarden gelden dus met betrekking tot boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 2021. Er is nog wel een specifieke overgangsbepaling opgenomen met betrekking tot de doorkijkbepaling. Dit overgangsrecht ziet op de toepassing van de kwantitatieve en territoriale voorwaarde in de liquidatieverliesregeling voor situaties waarin het ontbonden lichaam een deelneming of vaste inrichting had die is ontbonden of gestaakt voor 1 januari 2021. In deze gevallen is niet beoogd om met behulp van de (tussen)houdstervenootschap aan de toepassing van de voorgestelde kwantitatieve of territoriale te ontkomen (deze waren immers nog niet van toepassing).

MACRO ECONOMISCHE VERKENNING 2021

De Macro Economische Verkenning 2021 bevat het volgende overzicht van belasting- en premietarieven en sociale lasten:

	2017	2018	2019	2020	2021
<i>Tarieven loon- en inkomstenheffing</i>					
AOW-premie 1e en 2e schijf (niet 65-plus)	17,90	17,90	17,90	17,90	17,90
ANW-premie eerste en tweede schijf	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10
AWBZ/Wlz-premie eerste en tweede schijf	9,65	9,65	9,65	9,65	9,65
Belastingtarief eerste schijf	8,90	8,90	9,00	9,70	9,45
Belastingtarief tweede schijf	13,15	13,20	10,45	9,70	9,45
Belastingtarief derde schijf	40,80	40,85	38,10	37,35	37,10
Belastingtarief vierde schijf	52,00	51,95	51,75	49,50	49,50
Aok gedifferentieerde premie werkgever	0	0	0	0	0
Whk premie UWV werkgever	1,16	1,22	1,24	1,28	1,28
WKO premie werkgever	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50
WW-gem. wachtgeldpremie werkgever	1,36	1,28	0,77	0	0
WW-marginale AWF-premie werkgever	2,64	2,85	3,60	4,19	3,95
WW-marginale AWF-premie werknemer	0	0	0	0	0
Inkomensafhankelijke ZVW-premie	6,65	6,90	6,95	6,70	6,95
<i>Schijven en kortingen loon- en inkomstenheffing</i>					
Lengte eerste belastingschijf	19.982	20.142	20.384	20.711	21.043
Lengte tweede belastingschijf	13.809	13.852	13.916	14.001	14.086
Lengte tweede belastingschijf	14.148	14.262	14.433	14.664	14.898
Lengte derde belastingschijf	33.281	34.513	34.207	33.795	33.378
Lengte derde belastingschijf	32.942	34.103	33.690	33.132	32.566
Algemene heffingskorting	2.254	2.265	2.477	2.711	2.837
Algemene heffingskorting 65-plus	1.151	1.157	1.268	1.413	1.469
Arbeidskorting	3.223	3.249	3.399	3.595	3.837
Alleenstaandeouderkorting	0	0	0	0	0
Combinatiekorting	0	0	0	0	0
Aanvullende combinatiekorting	1.043	1.052	0	0	0
Inkomensafh. aanvullende combinatiekorting	1.735	1.749	2.835	2.881	2.815
Ouderenkorting	1.292	1.418	1.596	1.622	1.703
Ouderenkorting boven inkomensgrens	71	72	0	0	0
Alleenstaande-ouderenkorting	438	423	429	436	443
Aanvullende ouderenkorting	0	0	0	0	0
<i>Inkomensgrenzen en nominale zorgpremie</i>					

Franchise AWF	0	0	0	0	0
Maximum premie-inkomensgrens WNVZ	53.701	54.614	55.927	57.232	58.311
Maximum premie-inkomensgrens ZVW	53.701	54.614	55.927	57.232	58.311
Nominale zorgpremie per volwassene (a)	1.286	1.308	1.384	1.414	1.478
Standaardpremie ZVW t.b.v. zorgtoeslag	1.530	1.546	1.609	1.642	1.699
<i>Sociale lasten (% loonkosten)</i>					
Sociale lasten totaal werkgevers:	20,3	20,5	20,7	20,4	20,7
w.v. pensioenpremie	5,9	5,7	5,7	5,5	5,8
w.v. sociale verzekering	11,0	11,4	11,7	11,7	11,9
w.v. loondoorbetaling bij ziekte	2,9	3,0	2,9	2,8	2,7
w.v. overig	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Sociale lasten totaal werknemers:	23,6	24,0	23,6	22,4	22,5
w.v. pensioenpremie	3,9	4,1	4,3	3,9	4,2
w.v. sociale verzekering	3,1	3,1	3,2	3,2	3,3
w.v. loon- en inkomstenheffing	19,0	19,2	18,7	18,2	17,9
w.v. toeslagen	-2,4	-2,4	-2,6	-2,9	-2,8
a) NZa-premie; exclusief gemiddelde eigen betalingen.					